

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Kábrtovou ve věci

žalobce: E. F.

proti

žalované: Česká správa sociálního zabezpečení, pracoviště Hradec Králové
Slezská 839

o žalobě proti rozhodnutí žalované o námitkách ze dne 5. 4. 2018, čj. 7805163608/46091-VJ

takto:

- I. Rozhodnutí žalované o námitkách ze dne 5. 4. 2018, čj. 7805163608/46091-VJ se zrušuje a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 200,- Kč, a to do 15 dnů od právní moci rozsudku.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Napadeným rozhodnutím žalovaná zamítla námitky žalobce a potvrdila rozhodnutí orgánu I. stupně ze dne 31. 1. 2018, kterým byla žalobci snížena výše invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně od 20. 2. 2018 na invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně, s odkazem na § 56 odst. 1 písm. d) a § 41 odst. 3 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění. Žalovaná odkázala na posudek Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen „OSSZ“) Trutnov ze dne 14. 12. 2017, podle něhož poklesla

pracovní schopnost žalobce z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pouze o 50 %.

2. V rámci námitkového řízení pak žalovaná posoudila prostřednictvím lékaře ČSSZ zdravotní stav žalobce a dospěla k závěru, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce je zdravotní postižení, odpovídající kapitole V (duševní poruchy a poruchy chování), pol. 3c (schizofrenie, schizofrenní poruchy a poruchy s bludy – středně těžké postižení) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., zde pak míře poklesu pracovní schopnosti ve výši 45 %. Tato míra poklesu je horní hranicí zde stanoveného procentního rozpětí 30 – 45%, s ohledem na další zdravotní potíže pak došlo k navýšení o 10 % na konečnou míru poklesu 55 %, což odpovídá II. stupni invalidity dle § 39 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen „ZDP“).

II. Žalobní argumentace

3. Žalobce uváděl ve včasné žalobě, že je těžce psychicky nemocný, v současné době se jeho zdravotní stav natolik zhoršil, že nemůže přijmout žádné zaměstnání, snížení invalidity z III. na II. stupeň mu velmi ublížilo. Naposledy byl zaměstnaný na 6 hodin v chráněné dílně, ale z psychických důvodů musel skončit, v letech 2005 – 2008 pracoval vždy 3 měsíce v lyžařské škole, v současnosti je tento výkon zaměstnání nemožný. Tu práci měl rád, ale zůstává pro něho jen nesplněným přáním.
4. Dále žalobce sdělil, že se nemůže zařadit do žádného kolektivu, občas mluví nesmysly, dělá naschvály, je nesnášenlivý, hádavý až agresivní, byl by vystaven posměchu ostatních. S žalobou mu pomohli jeho starí rodiče. Žádal o přiznání III. stupně invalidity, tedy o zrušení žalobou napadeného rozhodnutí žalované.

III. Jednání soudu

5. Krajský soud ve věci jednal dne 11. 3. 2019, kdy konstatoval znění posudku Posudkové komise Ministerstva práce a soc. věcí ČR v Hradci Králové ze dne 14. 12. 2018. Soud konstatoval, že komise je věcně a místně k podání daného posouzení příslušná dle § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, v platném znění.
6. Z posudku PK MPSV plyne, že u žalobce se jedná o paranoidní schizofrenii s výrazným postpsychotickým defektem, bolesti páteře a nosných kloubů při věku přiměřených degenerativních změnách bez kořenového kompresivního syndromu a omezení rozsahu kloubní hybnosti, stav po operativním zanoření vývodu střeva břišní stěnou po sebevražedném pokusu, stav po odstranění levé poplicnice po zánětu levé plíce (2015). Posudková komise těžila z dostupné zdravotní dokumentace žalobce, posoudila zejména nálezy ošetřující lékařky MUDr. K. a nálezy psychiatrické. Při jednání komise pak odborná lékařka oboru psychiatrie MUDr. S. provedla diagnostický pohovor s žalobcem. PK určila za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce paranoidní schizofrenii s těžkým postpsychotickým defektem, odpovídající kap. V., pol. 3 písmeno e) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., zde pak míře poklesu pracovní schopnosti ve výši 80 %, a uvedla, že tuto míru poklesu volí s ohledem na charakter a stupeň základního onemocnění a s přihlédnutím k dosaženému stupni vzdělání a možnosti rekvalifikace.

7. Dřívější posouzení zdravotního stavu žalobce hodnotila PK jako odpovídající v jednotlivých etapách od r. 2012, vzhledem k psychiatrickým nálezům z r. 2018 však PK konstatovala, že zdravotní stav žalobce se podstatně nezměnil, není doložena příznivá stabilizace zdravotního stavu, v posouzení přetrvávají aktivity základního onemocnění, které není ani při léčbě dostatečně stabilizované. Žalobce tak byl k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované bez přestávky invalidní dle § 39 odst. 1 ZDP, a to třetím stupněm invalidity dle § 39 odst. 2 písm. c) uvedeného zákona.
8. Při jednání soudu pak žalobce odkázal na žalobu, uvedl, že je srozuměn se zněním posudku PK, plně na něj odkazuje a navrhuje, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení a byl mu navrácen invalidní důchod III. stupně. Na náhradu nákladů řízení účtoval jízdné autobusem z místa bydliště a zpět, když jeho jízdenka stála 80,- Kč za jednu cestu a jeho matku, jako nutný doprovod, částku 20,- Kč. Pověřená pracovnice žalované s odkazem na posouzení zdravotního stavu žalobce PK MPSV ponechala rozhodnutí ve věci na úvaze soudu.
9. V ustanovení § 39 ZDP je v odst. 1 uvedeno, že pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %. V odst. 2 se pak uvádí, že jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla
- a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,
 - b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,
 - c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.

V odst. 3 je uvedeno, že pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.

Odst. 4 tohoto ustanovení pak upravuje určování poklesu pracovní schopnosti, při němž se vychází ze zdravotního stavu pojištěnce doloženého výsledky funkčních vyšetření; přitom se bere v úvahu,

- a) zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost,
- b) zda se jedná o stabilizovaný zdravotní stav,
- c) zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován,
- d) schopnost rekvalifikace pojištěnce na jiný druh výdělečné činnosti, než dosud vykonával,
- e) schopnost využití zachované pracovní schopnosti v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 35 % a nejvíce o 69 %,
- f) v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 70 % též to, zda je pojištěnec schopen výdělečné činnosti jen za zcela mimořádných podmínek.

Další odstavce tohoto ustanovení pak upravují to, že za zdravotní postižení se pro účely posouzení poklesu pracovní schopnosti považuje soubor všech funkčních poruch, které s ním souvisejí, za stabilizovaný zdravotní stav se považuje takový zdravotní stav, který se ustálil na úrovni, která umožňuje pojištěnci vykonávat výdělečnou činnost bez zhoršení zdravotního stavu vlivem takové činnosti; udržení stabilizace zdravotního stavu

může být přitom podmíněno dodržováním určité léčby nebo pracovních omezení. Pojištěnec je pak adaptován na své zdravotní postižení, jestliže nabyt, popřípadě znovu nabyt schopnosti a dovednosti, které mu spolu se zachovanými tělesnými, smyslovými a duševními schopnostmi umožňují vykonávat výdělečnou činnost bez zhoršení zdravotního stavu vlivem takové činnosti. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti se určuje v celých číslech.

10. Z citované právní úpravy je patrné, že pokud poklesne pracovní schopnost posuzovaného pojištěnce více jak o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně. U žalobce měl soud posudkem, vypracovaným posudkovou komisí MPSV za prokázané, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované, a prakticky trvale, je žalobce invalidní třetím stupněm invalidity, neboť od doby jejího přiznání se jeho zdravotní stav výrazněji nemění, rozhodně není dlouhodoběji příznivě stabilizován. Jeho posouzení lékařem OSSZ i posudkovým lékařem žalované z prosince 2017 a března 2018 tak soud nemůže považovat za správné a zákonné, soud je naopak přesvědčen, že došlo k podhodnocení závažnosti zdravotního stavu žalobce, tím pádem k vadě řízení, která měla za následek vydání rozhodnutí, rozporných se zákonem, konkrétně pak zákonem č. 155/1995 Sb. a vyhláškou č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity.
11. Soud podotýká, že pod písm. c) se v uvedené vyhlášce v kapitole V, pol. 3 popsáno středně těžké postižení, kdy je značně snížena úroveň sociálního fungování, jediná ataka nebo ojedinělé ataky, po kterých přetrvává reziduální symptomatika, výkon některých denní aktivit je narušen. Poté je pod písm. d) popsáno těžké postižení, následuje pod písm. e) zvláště těžké postižení, charakterizované častými atakami s funkčně těžkou reziduální symptomatikou, s trvalou psychotickou nebo reziduální symptomatikou těžkého stupně, závažným narušením výkonu téměř všech denních aktivit. Zde je pak rozpětí míry poklesu pracovní schopnosti určeno 70 – 80 %. Posudková komise uvedla, že s ohledem na nálezy o zdravotním stavu žalobce a vlastní vyšetření v komisi je na místě ponechat k datu vydání rozhodnutí žalované míru poklesu pracovní schopnosti ve výši 80 %, neboť je objektivně doloženo onemocnění paranoidní schizofrenií, které není ani při léčbě plně stabilizováno. O závěru PK pak při porovnání výsledků odborných nálezů soud neměl větší pochybnosti.
12. Vzhledem k tomu, že s ohledem na odůvodnění posudku PK MPSV v Hradci Králové neměl soud závažnějších pochybností o jeho věcné správnosti, přistoupil k zrušení rozhodnutí žalované o námitkách (§ 78 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní – s.ř.s.), věc vrací žalované k dalšímu řízení, v němž žalovaná vezme v úvahu důkaz, provedený soudem a znovu o námitkách žalobce rozhodne (§ 78 odst. 4, 5 a 6 s.ř.s.).

IV. Náklady řízení

13. Výrok o náhradě nákladů řízení soud odůvodňuje ustanovením § 60 odst. 1 s.ř.s., podle něhož se náhrada nákladů řízení přizná ve věci úspěšnému účastníkovi. Tím byl ve věci žalobce, který účtoval jízdné autobusem z místa bydliště k jednání soudu a zpět, kdy jeho jízdenka za jednu cestu stála 80,- Kč, jeho matku jako nutný doprovod 20,- Kč, celkem tedy 200,- Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Hradec Králové 11. března 2019

JUDr. Jana Kábrtová v. r.
samosoudkyně